

متأهل‌ها حتماً حتماً بخوانند
 مجرد ها بخوانند

دکتر فر汉از حدادی

محبت، گوهر گرانبهایها

از ایشار برستند که مایه تعالی خود و دیگران شوند. عمدتاً منشأ ناسازگاری‌ها فقدان آگاهی، خودخواهی و عدم سعه صدر است. بدیهی است که هیچ‌گاه توافق کامل بین دو نفر حاصل نمی‌شود. اختلاف یک امر طبیعی است و نباید روابط زن و مرد را چنان تحت تأثیر قرار دهد که کانون خانواده را متزلزل کند.

این عبارات، آغازگر جلسه دیگری در مدرسه خانم گلستان است. نشست امروز نتیجه همان جرقه‌ای است که در ذهن وی در جلسه مادران زده شد؛ یعنی همان جلسه‌ای که مادران دانش‌آموزان به همراه کارکنان مدرسه پای سخنان خانم روان‌شناس نشستند.

محبت گوهر گرانبهایی است که در بعضی قلب‌ها روی آن را خاکستر گرفته است. این پوشش را بالبخندی نشاط‌آور بزدایید تا گوهرهای گرانبهایی که پنهان شده آشکار شود. زندگی مشترک که پیمان آن براساس قراردادی میان زن و مرد بسته می‌شود، پیوندی مقدس جهت ارضای نیازها و کسب آرامش و انجام امور مربوط به خانواده است. این امور شامل روحیه همکاری، تقسیم کار، تربیت فرزندان و ایجاد محیطی سرشار از مهر و عاطفه است. بدین ترتیب می‌توان گفت کسی شایسته ازدواج است که این توانایی و دانایی را داشته باشد که مهم‌ترین نهاد اجتماعی یعنی خانواده را بنا بگذارد. بنابراین زن و مرد باید بتوانند به درجه‌ای

پس انداز در بانک عشق

پدران و مادران دانش آموزان روز جلسه در مدرسه در کنار هم به پُر نگاه داشتن حساب بانک عشق زندگی‌شان می‌اندیشیدند. ابتکار دیگر خانم گلستان جهت برپایی این جلسه، تهیه و تنظیم دعوت‌نامه‌ای زیبا جهت حضور کارکنان مدرسه به همراه همسرانشان بود تا پس از حضور در جلسه در مهمانی ناهاری که خود وی ترتیب داده بود نیز شرکت کنند.

هر چند تعدادی از پدران دانش آموزان و همسران کارکنان مدرسه در جلسه حضور نداشتند، اما همسر خانم فروغ در میان مدعوین حاضر بود و خانم فروغ حشمت از این همراهی در اندیشه همدلی بود.

حب، محبوب و محبوبه

این بار خانم روان‌شناس قصد داشت به طرح موضوعاتی بپردازد که مربوط به هر دو طرف زوجین می‌شود. به واسطه انجیزه‌ای که ایشان در جلسه مادران ایجاد کرده بود (استقبال حاضران در جلسه گذشته بیانگر جذب مخاطبان بود) باعث شد که خانم‌ها جهت حضور همسران‌شان برنامه‌ریزی نموده تا امکان حضور آن‌ها را در جلسه فراهم آورند. با این همه، عنوان بحث خانم روان‌شناس نیز باعث جلب توجه حاضران شده بود «چگونه محبوب و محبوبه خوب و شایسته‌ای برای همسر خود باشیم؟» وی در ادامه صحبت‌هایش گفت: «همه ما به نوعی عاشق هستیم و همسرمان را دوست داریم اما باید بیاموزیم که عشق را چگونه تشخیص دهیم و آن را درک کنیم. تفاوت‌های رفتار زنان و مردان با یکدیگر را بشناسیم و از رفتارهایی که تعارض را ایجاد یا تقویت می‌کند پرهیز نماییم. من در این جا به چند نکته اشاره می‌کنم. مثلاً مردان علاقمند به تأیید و حمایت غیرمشروط برای خود هستند و اغلب آن را از دخترانشان دریافت می‌کنند؛ به این معنا که دختران قلباً به پدران محبت می‌کنند بدون آن که برای این محبت شرط و شروطی داشته باشند. مردان هر چه بیشتر توجه غیرمشروط دریافت کنند، بیشتر عاشق می‌شوند. همیشه ضمن حل مسائل سعی کنید حرف‌هایتان را با زخم زیان، کنایه، تحقیر و تخطیه دیگری بیان نکنید؛ زیرا وضع از آن چه که هست بدتر می‌شود. باید دانست که یک گفت‌وگویی خوب از تهدید، حمله، تمسخر و ارعاب به دور است. حتی این را شنیده‌اید که می‌گویند زخم شمشیر خوب شدنی است اما زخم زیان نه! اگر می‌خواهید زندگی زناشویی خود را از مهلکه خطر نجات دهید، باید از همسرتان بپرسید در رابطه‌ای که با او دارید، چه کمبودی حس می‌کند، گمشده‌اش چیست و واقعاً از دست شما چه

کاری برمی‌آید که احساس کند دوستش دارید و قدرش را می‌دانید. گاهی زن و شوهر از خانواده‌های مردسالار و یا زن سالار برخاسته‌اند، اما این مهم نیست؛ چون مهم این است که به هم احترام بگذارند و نسبت به مشکلات یکدیگر برخوردي سازنده داشته باشند. یک زن و شوهر خوب در صورت لزوم باید بکوشند تا عادتها و سلیقه‌های نادرست خانوادگی‌شان را ترک کنند.»

عشق هرگز نمی‌میرد

خانم روان‌شناس در بخش دیگری از صحبت‌هایش به این نکته اشاره کرد که بعد از سپری شدن دوره نامزدی و عقد و ماههای اول ازدواج، برخی زوجین زندگی را برای خود یکنواخت می‌سازند و از مهروزی فاصله می‌گیرند. در حالی که محبت و ابراز دوستی زمان نمی‌شناسند. «زوجین باید برای هم وقت بگذارند. از واژه‌های مهراًمیز استفاده کنند. این واقعیتی است که شنیدن واژه‌های محبت‌آمیز ما را به انجام کارها تشویق می‌کند. به خصوص خانم‌ها نسبت به واژگان بسیار حساسند و استفاده از کلمات مهراًمیز آن‌ها را به شدت تحت تأثیر قرار داده و امیدوار می‌کند. همان‌طور که واژه‌های تلخ روح آن‌ها را می‌آزاد و به زودی آن را فراموش نخواهند کرد. هزارگاهی دوران نامزدی خود را تجدید کنید و بگذارید این دوران تازه شود. زیرا دوران نامزدی برای اکثر افراد دوران بسیار گواه و شیرین بوده؛ پس به خاطر آوردن آن و تکرارش باعث شادی و شفف و رضایت خاطر می‌شود. گاهی با همسر خود به پیاده روی بروید بدون آن که کسی همراه‌تان باشد. گاهی با هم به یک رستوران بروید و وقتی در رستوران نشستید تلفن همراه خود را خاموش کنید تا کسی مزاحم خلوت شما نشود. حتی بهتر است این مسئله را به همسرتان نیز بگویید؛ این که تلفن را خاموش می‌کنم تا در این ساعت فقط با تو باشم. بله، حتی این مسئله را بگویید، زیرا از طرفی ممکن است خاموش کردن تلفن باعث سوء‌ظن همسر شما نیز بشود.» این صحبت‌ها خنده حضار را به دنبال داشت و خانم روان‌شناس نیز بالبخندی بر لب از اختصاص وقت و با هم بودن زوجین گفت و قضیه را چنین مطرح نمود که برخی از زن و شوهرها به خیال‌شان واقعاً وقت خود را با هم سپری می‌کنند در حالی که آن‌ها در حقیقت فقط در کنار و در نزدیکی هم زندگی می‌کنند.

درست است که آن‌ها در یک زمان و در یک خانه هستند، اما با هم نیستند. شوهری که در هنگام صحبت کردن با همسرش به یک برنامه ورزشی نگاه می‌کند یا روزنامه می‌خواند، اوقات خوشی را برای او نمی‌سازد زیرا همسرش تمام حواس شوهر را معطوف به خود نمی‌بیند.

همه ما به نوعی عاشق هستیم و همسرمان را دوست داریم اما باید بیاموزیم که عشق را چگونه تشخیص دهیم و آن را درک کنیم آن را درک کنیم

یک از زوجین معمولاً سعی می‌کنند در جریان مشاجره حرف خود را به کرسی بنشانند و برای این کار به هر دلیل و برهانی متولّ می‌شوند. این رفتار مثل این است که شما یک قشون را در جبهه خودی آماده رزم کنید. این اندیشه صحیح نیست. چرا که به همسرتان نشان می‌دهید با او همسو نیستید. نباید اجازه دهید که عقاید دیگران به شما تحمیل شود و رابطه‌تان را خدشه‌دار سازد. اگرچه در واقعیت نگرانی‌هایی وجود دارد و مادرتان آن‌ها را به شما گوشزد کرده است اما در مورد طرز بیان این نگرانی‌ها، لازم است فکر کنید. شاید مادر شما گفته شوهرتان خیلی خسیس است. اگر هم این گفته واقعاً صحت دارد باید با او بگویید: «چرا گاهی در رابطه با خرج کردن برای چیزهایی که مورد نیازمان است، بی‌میل هستی؟» در این حالت به شکلی خلاقاله با مشکلات کنار می‌آید. در اختلافهایی که برایتان پیش می‌آید دقیقاً به مسئله‌ای که شما را برآشفته کرده است توجه کنید. پیدا کردن یک راه حل معقول در مقایسه با بیان برخی کلمات ناشایست احساس بهتری در شما به وجود خواهد آورد.

اکنون وقت آن رسیده بود که سخنران، گفته‌های خود را جمع‌بندی کند و به بخشی از سوالات حاضران پاسخ دهد. قبل از پاسخ‌گویی به سوالات، وی از حضار خواست که راههایی را که می‌توان با کمک آن‌ها، حساب بانکی مهرورزی و عشق در خانواده را همیشه پر نگاه داشت برشمارند تا دیگران نیز بیش از پیش با راهکارهای عملی آشنا شوند. برخی از حاضران به نکاتی اشاره داشتند و جمع‌بندی خانم سخنران نیز بر روی تخته این گونه نوشتند:

✓ برای یکدیگر وقت صرف کنید.

✓ به همه بگویید همسرتان را دوست دارید. با این کار باعث افزایش اعتماد به نفس و غرور او می‌شوید.

✓ ستایش خود را در جمع به او اظهار دارید.

✓ با گذشت باشید؛ از خطاهای یکدیگر بگذرید و به هم فرصت جبران بدهید.

✓ در یک مکان یادداشتی محبت‌آمیز برای همسرتان پنهان کنید و او را راهنمایی کنید تا پیدایش کند.

✓ به اشتباهاتان اعتراض کنید.

✓ پیش از صحبت در مورد مشکلی از زندگیتان با همسرتان هرگز موضوع را با دیگران مطرح نکنید.

✓ ...

خانم فروغ امیدوار بود که همسرش به خوبی خود او به این صحبت‌ها توجه کرده باشد، غافل از این که در همان لحظه او هم آرزومند توجه خانم فروغ به این موارد بود.

اما در حقیقت هر دوی آن‌ها از این نکته غافل بودند که اول باید هر یک خودش را تغییر دهد تا زندگیشان تغییر کند

داشتن اوقات خوش به این مفهوم نیست که وقتی با هم هستید به همدیگر خیره شوید بلکه به این معنی است که با هم به انجام کاری پردازید و تمام حواس‌تان معطوف به یکدیگر باشد؛ مثلاً اگر همسر شما در آشپزخانه مشغول طرف شستن است شما هم در آشپزخانه کنارش باشید یا به وی کمک کنید و با او حرف بزنید.

در این هنگام یکی از آقایان با بالا بردن دست خود، اجازه طرح سؤال گرفت. خانم روان‌شناس هم با تکان دادن سر و گفتن این که «خواهش می‌کنم بفرمایید» اجازه صحبت به ایشان را داد. سؤال این بود: «ما مردها اگر برویم در آشپزخانه و بخواهیم به خانم کمک کنیم همین خانم می‌گوید کمک نمی‌خواهم، خودم انجام می‌دهم. در چنین موقعی تکلیف ما مردان چیست؟» تأیید توأم با هیاهو و خنده حاضران در جلسه کمک کرد تا بحث دچار یکنواختی نشود. بعد از لحظاتی همه منتظر پاسخ بودند. خانم روان‌شناس با بیان این که «خوشحالم با دقت به مطلب، خوب فضاسازی می‌کنید»، ادامه داد: «این عبارت که «کمک نمی‌خواهم، خودم انجام می‌دهم» از دو جنبه آزاردهنده است: اول این که نقش بینایden شوهر را به عنوان یک پشتیبان و فردی لائق در خانه زیر سؤال می‌پردازد؛ ثانیاً بدبیهی است که وقتی یک فرد بالغ متوجه شود کار و تلاشش بی‌ارزش است دچار آشفتگی می‌شود. بیان این جمله به دفعات باعث می‌شود همسرتان فکر کند که هرگز نمی‌تواند کاری را درست انجام دهد یا اعمالش به هیچ وجه باعث خوشحالی شما نمی‌شود. اگر شوهرتان در حال انجام کاری است که شما فکر می‌کنید اشتباه است، سعی کنید اول اهمیت آن کار را پیش خودتان بسنجید. فراموش نکنید که فقط به خاطر این که انجام کاری متفاوت با نحوه عمل و تفکر شماست، غلط است به یاد داشته باشید که او هم مثل شما فردی بالغ است. بهتر است اگر او کاری را به شکلی نامناسب انجام می‌دهد و شما از انجام این کار عصبانی می‌شوید، آن محیط را ترک کنید.»

خانم گلستان که در گوشش‌ای از سالن نظاره‌گر توجه و واکنش حاضران بود، علاقه‌مندی پدران و دقت آن‌ها نسبت به سخنان دوست قدیمی اش را کاملاً مشهود یافت و در دل آرزو کرد که این برنامه و سایر کارهایش بتواند در کاهش تعارضات و ایجاد آرامش در خانواده دانش‌آموزان و همکارانش مثرثمر باشد. در این موقع خانم روان‌شناس قصد داشت مثال دیگری از رفتارهایی که باعث رنجش و اختلاف می‌شود بیان کند: «مادرم درباره این که این کار را انجام خواهی داد، به من هشدار داده بودا باید بدانیم که طرح این موضوع و عبارت گاهی همسر را به شدت عصبانی می‌کند (چه زن و چه مرد؟)؛ چون وی متوجه می‌شود که دیگران نیز از آن چه در خانه شما می‌گذرد، مطلعند. هر

محبت و ابراز دوستی زمان
نمی‌شناسد. زوجین باید
برای هم وقت بگذارند